

Grondwettelijk Hof

**Arrest nr. 118/2026
van 1 oktober 2026
Rolnummer : 8693**

In zake : het beroep tot vernietiging van artikel 103 van de wet van 18 december 2025 « houdende diverse bepalingen », ingesteld door Herman Segers.

Het Grondwettelijk Hof, beperkte kamer,

samengesteld uit voorzitter Joséphine Moerman en de rechters-verslaggevers Willem Verrijdt en Magali Plovie, bijgestaan door griffier Frank Meersschaut,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. Onderwerp van het beroep en rechtspleging

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 22 juni 2026 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 24 juni 2026, heeft Herman Segers beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 103 van de wet van 18 december 2025 « houdende diverse bepalingen » (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 30 december 2025, *errata* bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 12 en 15 januari 2026).

Op 1 juli 2026 hebben de rechters-verslaggevers Willem Verrijdt en Magali Plovie, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, de voorzitter ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdende in beperkte kamer, voor te stellen een arrest te wijzen waarin wordt vastgesteld dat het beroep tot vernietiging klaarblijkelijk niet ontvankelijk is.

Geen enkele memorie werd ingediend.

De bepalingen van de voormelde bijzondere wet van 6 januari 1989 met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *In rechte*

A. Het standpunt van de partij voor het Hof

A.1. In hun conclusies, opgesteld met toepassing van artikel 71 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, hebben de rechters-verslaggevers geoordeeld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdende in beperkte kamer, voor te stellen een arrest te wijzen waarbij wordt vastgesteld dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep tot vernietiging klaarblijkelijk onontvankelijk is.

A.2. De verzoekende partij heeft geen memorie met verantwoording ingediend.

B. De beoordeling door het Hof

B.1. Krachtens artikel 142, tweede lid, van de Grondwet en artikel 1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof is het Hof bevoegd om uitspraak te doen op de beroepen tot vernietiging van een wet, een decreet of een in artikel 134 van de Grondwet bedoelde regel, wegens schending van de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten en wegens schending van de artikelen van titel II (« De Belgen en hun rechten ») en van de artikelen 143, § 1, 170, 172 en 191 van de Grondwet.

B.2. Artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 bepaalt :

« Het verzoekschrift vermeldt het onderwerp van het beroep en bevat een uiteenzetting van de feiten en middelen ».

Om te voldoen aan de vereisten van artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989, moeten de middelen van het verzoekschrift te kennen geven welke van de regels waarvan het Hof de naleving waarborgt, zouden zijn geschonden, alsook welke de bepalingen zijn die deze regels zouden schenden, en uiteenzetten in welk opzicht die regels door de bedoelde bepalingen zouden zijn geschonden. Die vereisten zijn ingegeven, enerzijds, door de noodzaak voor het Hof om vanaf het indienen van het verzoekschrift in staat te zijn de juiste draagwijdte van het beroep tot vernietiging te bepalen en, anderzijds, door de zorg om aan de andere partijen in het geding de mogelijkheid te bieden op de argumenten van de verzoekende partijen te repliceren, waartoe een duidelijke en ondubbelzinnige uiteenzetting van de middelen onontbeerlijk is.

B.3. De verzoekende partij vordert de vernietiging van artikel 103 van de wet van 18 december 2025 « houdende diverse bepalingen ». Zij heeft, bij een verzoekschrift van 9 juni 2026, reeds een eerder beroep tot vernietiging van die bepaling ingesteld, dat is ingeschreven onder het rolnummer 8679. Bij zijn arrest nr. 117/2026 van 24 september 2026 (ECLI:BE:GHCC:2026:ARR.117) heeft het Hof, zitting houdende in beperkte kamer, het beroep tot vernietiging in die zaak klaarblijkelijk niet ontvankelijk verklaard, met toepassing van artikel 71 van de bijzondere wet van 6 januari 1989. Het heeft in dat arrest met name geoordeeld :

« B.3. Nergens in het verzoekschrift wordt de schending ingeroepen van een bevoegdheidverdelende regel, van een artikel van titel II (‘ De Belgen en hun rechten ’) van de Grondwet of van de artikelen 143, § 1, 170, 172 en 191 van de Grondwet.

Het verzoekschrift roept enkel de schending in van ‘ het gelijkheidsbeginsel ’, van ‘ het recht van de privacy ’ en van ‘ het recht van de verdediging ’.

B.4. Zoals het Hof meermaals in herinnering heeft gebracht, zouden zowel een overdreven formalisme bij de toepassing van de ontvankelijkheidsvoorwaarden, als een buitensporige soepelheid die zou leiden tot het afschaffen van de bij de wet vastgestelde procedurele vereisten, afbreuk kunnen doen aan het recht op toegang tot de rechter (zie o. a. arrest nr. 62/2023 van 13 april 2023, ECLI:BE:GHCC:2023:ARR.062, B.7.2).

B.5. Op basis van het verzoekschrift is het niet mogelijk om met de vereiste nauwkeurigheid en zonder risico op een vergissing de relevante grieven te onderscheiden. Het toelaten van een dermate onduidelijk verzoekschrift zou bovendien ertoe leiden dat het contradictoire karakter van de rechtspleging in het gedrang komt, doordat de partij die opkomt voor de verdediging van de bestreden bepalingen niet in de gelegenheid wordt gesteld om een dienstig verweer te voeren ».

B.4. Het verzoekschrift in de onderhavige zaak verschilt in essentie slechts van het verzoekschrift in de zaak nr. 8679 in zoverre de verzoekende partij thans, in sommige passages, een verwijzing heeft opgenomen naar de artikelen 10 of 172 van de Grondwet. Die toevoegingen volstaan echter niet opdat de vereisten van artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 zijn vervuld. Met name maakt de uiteenzetting in het verzoekschrift het nog steeds niet mogelijk met de vereiste nauwkeurigheid en zonder risico op een vergissing te bepalen waarin de beweerde schending van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, dat onder meer wordt gewaarborgd bij de voormelde grondwetsbepalingen, zou bestaan, dan wel welke concrete categorieën van personen daarbij met elkaar zouden moeten worden vergeleken.

B.5. Het beroep is klaarblijkelijk niet ontvankelijk.

NIET VERBETERDE KOPIE

Om die redenen,

het Hof, beperkte kamer,

met eenparigheid van stemmen uitspraak doende,

verwerpt het beroep.

Aldus gewezen in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 1 oktober 2026.

De griffier,

De voorzitter,

Frank Meersschaut

Joséphine Moerman